

Lladres, selectes i perfumats

La campanya de Nadal ha significat per a les perfumeries de Barcelona i l'àrea metropolitana l'inici d'una sèrie de robatoris selectes. Els lladres només s'emporten perfums exclusius i cars, que després distribueixen en els populars mercats de segona mà a preus molt més barats o que envien directament als països de l'Europa de l'Est. Heus aquí un cas pràctic de la nova onada de robatoris.

Saben exactament el que volen. I el seu objectiu té nom propi: Hugo Boss, Nina Ricci, Valentino, Christian Dior, Roberto Verino, Yves Saint Laurent, Carolina Herrera, Chanel... Perfums de gamma alta, fàcils de sostreure i amb bona sortida tant en mercats de carrer com en països on la distribució d'aquests articles de luxe és més aviat escassa, com l'Europa de l'Est. La mecànica tampoc és gaire complexa: es repeteix perfumeria rere perfumeria. Es tracta de serrar la persiana de ferro de l'establiment, just per damunt dels cadenats. D'aquesta manera, el sistema de seguretat queda arran de terra i l'únic que han de fer és aixecar la persiana i anar per feina.

"És un tall net", assegura Sergi Martín, propietari de la cadena Perfumeries Facial, "no el fan amb tissores ni amb tenalles, sinó que segurament utilitzen un estri elèctric." Un cop serrada la persiana, l'alarma es dispara, però saben que entre que l'empresa de seguretat avisa primer el propietari, després la policia, i fins que algú es trasllada al lloc dels fets poden passar ben bé deu o quinze minuts. Temps suficient per emplenar unes quantes bosses de tamany industrial, a cadascuna de les quals caben fàcilment entre seixanta o setanta ampolles de perfum. "Un cop entren, saben exactament el que volen. És ben segur que han estat abans a la botiga, perquè només remenen les prestatgeries on hi ha la perfumeria selectiva. En canvi, no s'emportaran mai una Cross Men, Williams Sport o una Don Algodón. No és el mateix."

Des de Nadal fins ara, Sergi Martín ha patit tres robatoris, dos dels quals en només tres dies. I només en un dels robatoris ha pogut recuperar el material que se'n volien emportar els lladres. "A la

tenda d'Esplugues la persiana té motor i quan la van serrar se'ls va amagar tota al sostre. Van haver de treballar a porta descoberta i en aquells moments va passar una patrulla i els va enxampar", explica. Els lladres eren tres, anaven encaputxats i van marxar deixant les bosses preparades amb els perfums a dins. La policia no en va enxampar cap dels tres.

Robatoris amb classe. Sergi Martín té divuit botigues entre Barcelona i l'àrea metropolitana, i assegura que tant ell com moltes altres cadenes de perfumeria (com la Balear, Perfumeries Atalaya, Marionnaud) i petits botiguers estan patint una onada de robatoris que qualifica de "selectes". "És una actuació orquestrada, no es tracta de casos aïllats —es queixa—; fa mesos es va posar de moda estampar cotxes contra les joieries. Des de llavors les joieries posen pilons de ferro al carrer davant la porta de l'establiment. Tot això a força de sobreprotegir el local, perquè no basten ni els cadenats, ni les portes de ferro, ni les alarmes. Si invertint 1.200 euros poguéssim dormir tranquils, ho faríem, però és que hi continuen entrant."

Segons el propi Martín, la policia sospita de bandes organitzades procedents de l'Europa de l'Est que fan circular aquests perfums cars a petita escala en mercats de segona mà, com el de la Zona Franca de Barcelona, on els venen a 12 euros, per exemple, enfront els 60 o 70 que poden costar en qualsevol perfumeria. Però també hi ha una altra sortida a gran escala, que es localitza als països de l'Est. En aquest cas, "les bandes organitzades treballen per encàrrec, ajunten dos o tres botins, omplen una furgoneta i se l'emporten al seu país d'origen, on aquests productes no es

troben tan fàcilment com aquí". Per a Sergi Martín, però, és la distribució a petita escala la que els fa més mal, "perquè la gent va al mercat i troba a 12 euros un perfum que jo venc quatre vegades més car. Perdo vendes i credibilitat davant els meus clients, i a sobre m'han robat la nit anterior! A més d'enfadat i impotent perquè m'han robat, he de veure com els meus clients em diuen que el perfum que jo els venc és més car".

Sergi ha treballat sempre en el sector de la perfumeria i de la drogueria. El seu pare ja s'hi dedicava. Tot i els problemes que està tenint ara, es considera afortunat perquè, de robatoris, no n'han patit gaires en el negoci familiar. "Algun robatori aïllat; l'últim, fa dos o tres anys. Toquem fusta." Però sí que s'atreveix a dir que els lladres no només han perfeccionat les seves rutines de treball, sinó que també han variat els objectius. "Ara no són destralers, sinó gent organitzada. No deixen empremtes, segons la policia, i ni tan sols els tenen fixats, no saben qui són —explica—. Abans, buscaven els diners, la recaptació del dia, i a part de les colònies ens agafaven els productes d'afaitat, que són molt llaminers perquè són petits i al carrer es venen bé. Ara l'interès per aquests productes ha desaparegut i tan sols es fixen en els perfums i només en els cars."

Sergi Martín calcula que en cada robatori dels tres que ha patit, el botí que s'han emportat oscil·la entre els 21.000 i els 30.000 euros. Cal tenir en compte, segons ell, que els robatoris s'han començat a produir en una època, la de Nadal, en què les botigues tenen molts productes en estoc perquè les vendes es desapareixen. La preocupació per aquests robatoris ha arribat al Club de Perfumeria de la central de compres Euromadi, del qual forma part Sergi Martín. Els propietaris de les cadenes de perfumeria afectades estan indignats, però, de moment, no han engegat cap actuació conjunta perquè no saben quines mesures prendre per evitar més robatoris. A més, "la policia ens diu que no hi ha prou mitjans, que es veuen incapacitats per poder vigilar d'una manera coherent la ciutat".

Una ruïna d'assegurança. Més enllà de la impotència i la ràbia que generen aquestes situacions, les conseqüències

L'allau de robatoris que pateixen perfumeries de l'àrea metropolitana de Barcelona genera molts maldecaps als afectats. I el fenomen s'estén. La setmana passada la policia detenia a Dènia (Marina Alta) un grup balcànic que, a més d'aquest tipus de locals, assaltava òptiques i pel·leteries. La destinació de les mercaderies robades eren persones de països centreeuropeus que abans havien encomanat els productes.

econòmiques també poden ser problemàtiques. El producte robat, per norma general, sol estar assegurat, així com també els possibles desperfectes que pateixi l'establiment en cas de robatori. "En assegurances, jo pago entre 900 i 1.200 euros l'any per botiga, però quan dono un informe de 21.000 euros, ja no sóc negoci per a l'asseguradora", reconeix Martín. Els seus informes, però, no han estat els més elevats: "Sabem que dins del sector hi ha alguna cadena més especialitzada en perfumeria que nosaltres que ha patit robatoris més forts i han donat informes per valor de 210.000 euros i l'han fet fora de l'asseguradora, perquè els suposa, sens dubte, una ruïna."

Això té a veure directament amb la reestructuració que du a terme el sector en els últims anys, que ha portat les perfumeries a abandonar cada cop més el negoci de la drogueria (en no poder competir amb les grans superfícies) i a optar per especialitzar-se en perfumeria i cosmèti-

ca, per la qual cosa emplen les seves prestatgeries de productes cada vegada més exclusius. Un procés que també està duent a terme Perfumeries Facial i que comportarà segurament un increment dels costos en seguretat. "En lloc d'assegurar l'estoc per 60.000 euros, ara l'hauré d'assegurar per 120.000 euros, perquè el que tinc a les botigues val més. Ja estic d'acord a pagar primes més elevades, però ja veurem què en diuen les asseguradores."

Però el problema no és negociar primes més o menys elevades, ni posar pilons de ferro davant els establiments, o fer les persianes de seguretat més reforçades i amb major nombre de cadenats; "l'única esperança —conclou esperançat Sergi Martín— és que els enganxin o que els interceptin possibles sortides d'aquest material, com són els camions que envien cap a l'Est."

Barbara Amorós